Anul al 54-lea

EXEMPLARUL { In Romania: 5 lei / In străinătate: 10 lei

Nr. 355 Sâmbătă 25 Decembrie 1937

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120.288/938

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 în străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE LA „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" ŞI AL TINERETULUI" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 Lei pentru 12 luni în ţară

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

BIBLIOTECA CENTRALA ACADEMIEI

NAŞTEREA MÂNTUITORULUI

DONAŢIUNEA IOAN I. MOVILA
PINACOTECA MUNICIPIULUI BUCUREŞTI

CRĂCIUNUL DIN 1937

Naşterea Mântuitorului o serbăm anul acesta, ca şi de câţiva ani încoace, în vremuri din ce în ce mai îngrijorătoare.

După războiul cel mare — cum n'a mai fost altul — care a semănat atâta doliu şi atâta suferinţă, lumea se aştepta la binefacerile unei păci din cele mai durabile.

Timp de doi ani s'au depus toate străduinţele pentru încheerea păcii. S'a ţinut seamă de aproape toate interesele cari erau în joc; de toate cauzele conflictelor cari puteau provoca războiul; s'au avut în vedere cele mai blânde sancţiuni pentru pagubele cauzate de agresori şi s'a creiat Liga Naţiunilor în scop de a fi un instrument pentru înlăturarea conflictelor în viitor.

Toate acestea erau motive temeinice pentru omenire, să vadă în cuvintele blândului Fiu al lui Dumnezeu, Domnul nostru Isus Hristos: **„PE PAMANT PACE ŞI INTRE OAMENI BUNA INVOIRE"**, după aproape două mii de ani, — un început de realizare.

Se vede însă că omul n'a suferit destul, că firea lui este astfel alcătuită în cât nenumăratele greutăţi îndurate, până acum, n'au fost de ajuns ca să-i îmblânzească această fire, ca să o facă mai bună, mai prevăzătoare, mai ataşată binelui decât răului. Altfel nu se explică cum de se pot găsi oameni chiar din generaţia războiului, cari după ce i-au văzut grozăviile şi i-au îndurat asprimea, să voiască, să caute cu lumânarea pretexte spre a-l începe din nou.

Biserica noastră, această mare şi neprecuită propagatoare a păcii între oameni, n'a mai fost de multă vreme atacată cu atâta înverşunare cum este astăzi, când altarele ei sunt distruse, iar reprezentanţii ei persecutaţi, batjocoriţi, schingiuiţi, cum poate n'a fost nici atunci când creştinismul a trebuit cu martirii lui să învingă păgânismul şi să dea lumii o eră nouă: **„ERA CREŞTINA"**.

Ţara noastră a fost scutită până astăzi de o astfel de calamitate şi cumineţenia conducătorilor ne face să sperăm şi să credem că vom trece cu linişte această perioadă atât de turbure din istoria omenească.

De aceea, astăzi, când serbăm ziua naşterii Aceluia, care a venit în lume să răscumpere păcatul strămoşesc al sălbăticiei firii noastre, prin exemplul bunătăţii, înţelepciunii, blândeţei şi sacrificiului propriei Lui fiinţe, datori suntem să ne examinăm conştiinţele, să ne curăţim sufletele, să ne aducem cu voioşie aminte de învăţăturile Lui şi să spunem necredincioşilor, ca şi celor răi, cuvintele aducătoare de mângâiere ale evanghelistului: **„Hristos se naşte, slăviţi-L, Hristos din ceruri întâmpinaţi-L"** şi Să-L slăvim cu atât mai mult cu cât rezultatul alegerilor de zilele trecute dovedeşte NAŞTEREA în ţara noastră a CONŞTIINŢEI NOUI pe care am prevăzut-o de atâta timp şi care credem că va fi vindecătoarea păcatelor de până acum.

STELIAN POPESCU

DARURILE MAGILOR PENTRU PRUNCUL ISUS

MOŞ CRĂCIUN

Te aşteptăm în seara asta să vii la noi ca'n vremuri bune,
Prin feeria de ninsoare cu flori de-argint ce cad de sus,
Te aşteptăm ca şi-altă dată la vatra noastră, Moş Crăciune,
Sub steaua care ne vesteşte din cer că s'a născut Isus...

Copii cu ochii plânşi te-aşteaptă să vii ca şi odinioară,
Biruitor brăzdând nămeţii, răzbind prin vifor pân'la noi,
Şi daruri, cât mai multe daruri să ne aduci în astă-seară
C'avem atâţi săraci în ţară şi suntem gârbovi de nevoi.

Te aşteptăm cu daruri sfinte să vii din lumea ta măiastră,
Din lumea basmelor bătrâne să treci prin fulgii argintii...
O ! Mai cu seamă'n seara asta să-ţi aminteşti de ţara noastră
Şi să cobori cu traista plină în visul blonzilor copii !...

Bătrâne mag din vremuri bune, tu n'ai să uiţi nici de-astădată
Pe cei ce-şi duc din greu povara, tu n'ai să-i uiţi, căci tu [eşti bun,
Tu care ştii ce-i suferinţa din ţara-atâta de bogată,
Tu singur vei pricepe-amarul şi jalea noastră, Moş Crăciun...

Să ne aduci credinţa sfântă, te aşteptăm sub steaua lină
Ce-a îndrumat prin vremuri, Magii, — aşa precum veneai şi [ieri —
Şi'nfiripându-ne nădejdea s'aprinzi o rază de lumină
La vatra noastră cea săracă — la vatra noastră de dureri !

MIRCEA DEM. RADULESCU

MĂRIRE LUI DUMNEZEU ŞI PACE PE PĂMÂNT!

Iată cuvântul de preamărire cu care îngerii şi păstorii au primit împrejurul ieslei din Bethleem pe Mântuitorul lumei.

Acelaş îndemn vi-l dau Eu vouă, celor ce cinstiţi acum Naşterea lui Hristos şi mărturisiţi numele Lui:

Intâmpinaţi-L cu credinţă, înălţaţi-vă cu sufletele către ceruri, slăvindu-L cu gând curat, iar între voi sălăşluiţi pacea Lui cea sfântă!

Ce fericit m'aş simţi eu, părintele vostru sufletesc, dacă aţi da ascultare acestor Dumnezeieşti poveţe!

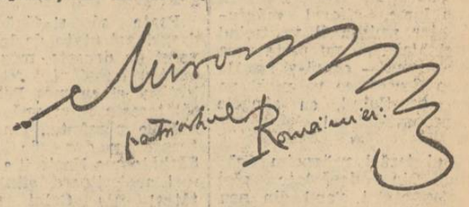

LÂNGĂ IESLE

Creştinismul este pentru viaţa omenirii o împrejurare pe care mulţi dintre noi n'au adâncit-o şi n'au înţeles-o pe deplin. Această afirmaţie poate părea exegerată, ea este însă reală. A înţelege un lucru însemnează a avea datele unei probleme şi într'o anumită măsură şi deslegarea ei.

Or problemele ridicate de venirea lui Hristos în lume sunt încă departe de a ajunge la deslegare, din pricină că omul nu-şi dă osteneala să le pătrundă şi pătrunzându-le să dea vieţii lui un alt curs, un alt aspect, adică acela pe care l-a voit şi l-a poruncit Domnul şi Mântuitorul nostru Isus Hristos.

In adevăr, noi numim pe Hristos „Mântuitorul lumii" înţelegând din aceasta că jertfa Lui pe Cruce, sângele care s'a vărsat acolo, a spălat păcatele noastre, ne-a sfinţit şi ne-a îndreptat. Aceasta este adevărat, dar este adevărat numai pentru un anumit moment al vieţii noastre, acela când prin credinţă şi fapte ne facem vrednici de acest adăpost al mântuirii prin jertfa Sa de pe Cruce.

Să admitem acum că avem credinţă. Acest lucru fiind de domeniul conştiinţei, şi deci interior, nu poate fi supus cercetării. Dar faptele? Faptele se văd, şi ele ne îngrozesc. După două mii de ani se pare că n'am progresat decât în rafinament şi ipocrizie. Am rămas tot cărturari şi farisei, numai că, în loc să răstignim pe oameni atârnându-i pe Cruce, îi otrăvim cu ipocrizia şi vicleniа noastră.

Este aceasta un lucru ce nu se poate tăgădui, este ceva în conştiinţa noastră a tuturor. Omul nu încearcă să deslege problema decât cu buzele. El uită că Hristos a venit pe lume tocmai pentru a smulge din mijlocul ei această buruiană otrăvitoare şi că suprema datorie a unui creştin este să plivească neîntârziat ogorul lui sufletesc de această primejdioasă neghină.

Noi uităm că din ieslea unde s'a născut şi până la Golgota pe care a murit, Isus n'a avut vrăjmaşi mai inflexibili decât pe cărturari şi farisei, şi n'a bicuit mai aspru şi mai permanent decât această profundă deformare a sufletului omenesc, această miasmă care se chiamă ipocrizie. S'ar putea spune că în viaţa lui pământească n'a fost decât un permanent conflict între El şi farisei, între El şi această clasă de privilegiaţi, cari „zic dar nu fac" şi care „leagă sarcini grele şi cu anevoie de purtat şi le pun pe umerii oamenilor, iar ei nici cu degetul nu voesc să le mişte" (Matei XXIII, 3, 4), şi că astăzi tot aceeaşi clasă de oameni sălăşluită şi iscusit ascunsă în toate colţurile vieţii omeneşti — publică şi particulară — roade temelia acestei vieţi, slăbind-o şi primejduind-o.

Poate părea nepotrivit că amintim astfel de lucruri tocmai acum când ne găsim în preajma ieslei în care s'a născut cel ce a venit în lume pentru biruinţa acestor adevăruri; însă ce poate fi mai invioărator pentru sufletul nostru, decât să-i punem în faţă cea dintâi dintre griji, atunci când El se pregăteşte să primească după cuvinţă, pe cel care a venit să-i curete inima de zgura deprinderilor care-l fac să uite suprema lui datorie.

„HRISTOS SE NAŞTE, SLAVITI-L", strigă Biserica.

Slăveşte-L, creştine, prin purtări curate, prin fapte bune, dar mai ales smulge din sufletul tău spinul otrăvit al făţărniciei care întunecă glasul conştiinţei şi face din tine un... fariseu, chiar, — sau mai ales — când eşti... un cărturar.

Pr. C. DRON

IN MUNŢII APUSENI

In ajunul Crăciunului, colindătorii din Munţii Apuseni petrec până la 12 noaptea cu lăutari. După aceea pornesc mai întâi la preot, care le dă un colac, apoi la primar.

Primarul are dreptul de a împărţi cetele de colindători în diferite sectoare, pentru a nu se isca neînţelegeri.

După ce au luat şi dela primar un colac, anunţă prin urări Crăciunul, aducător de bunătăţi :

Măi Ioane, Sântioane,
Ia ia-ţi tu tolagul tău
Şi te suie sus mai sus,
Şi ia mana stupilor ;
Şi te scobori jos, mai jo
Şi ia roada viilor
Şi le adă toate 'ncoace
Să le dăm la acest domn bun
C'aşa-i legea de Crăciun..

Crăciun...

de pr. GRIGORE M. POPESCU

Din nou prăznuieşte sbuciumata omenire Naşterea Mântuitorului ! Din nou se apropie omul muritor să îngenuche în cuvioasa rugă la staulul sufletului său, învrednicindu-se după credinţa şi nădejdea ce-i călăuzesc paşii în lume, să cânte: „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pre pământ pace, între oameni bună voire!".

Din marea milostivire a Tatălui Ceresc s'a născut Fiul „carele pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire s'a pogorât din cer şi s'a întrupat dela Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara şi s'a făcut om"...

Mântuitorul a venit în mijlocul omenirii întinată de ură şi păcat, ca să ridice blestemul lui Adam şi să împace pe om cu Dumnezeu. Din cer s'a coborît o stea mare, strălucitoare, stăruind deasupra unui staul...

Câmpul peste care nişte umili păstori îşi mânau turmele a fost năpădit de lumină. Deasupra, glas de laudă îngerească, de bucurie cerească, vestea întregii lumii „pacea şi bunăvoirea !"

Dintr'un staul a pornit noul drum al mântuirii. Din „ieslea cea săracă", ce a slujit de leagăn Fiului lui Dumnezeu a izvorît învăţătura veşnică pentru omenire !

Aci au venit ciobanii de s'au închinat noului născut, aducând modeste daruri pentru

(Continuare în pag. 2-a)